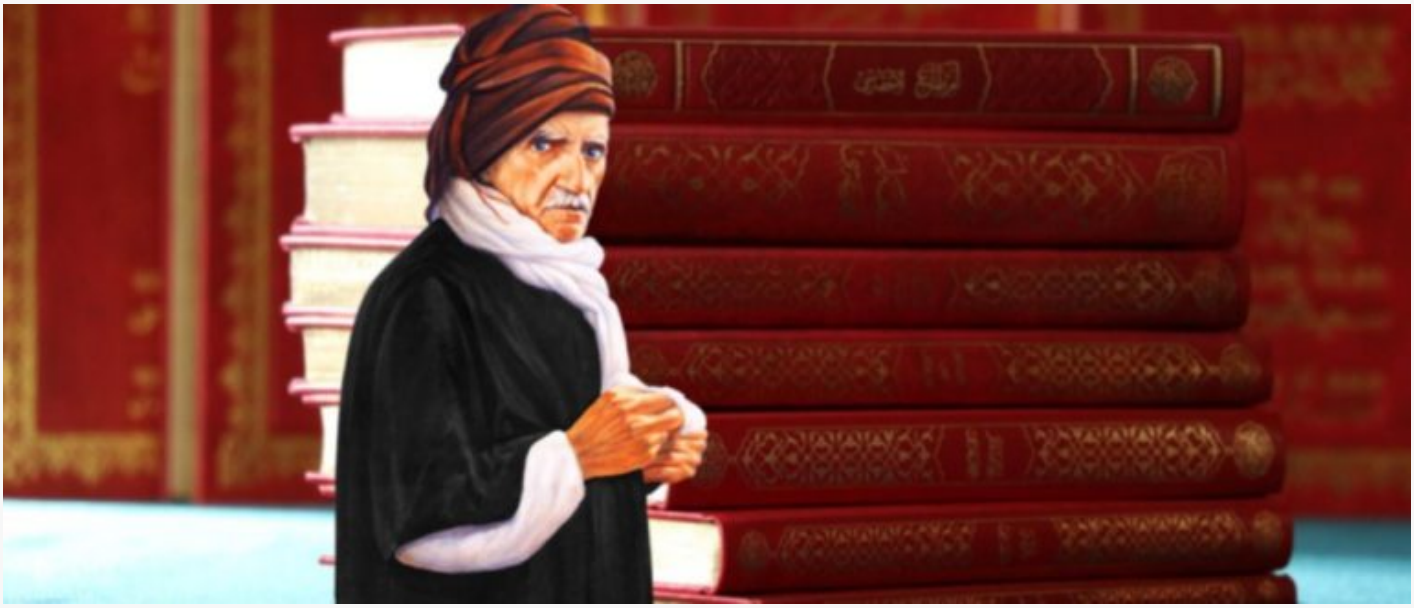
Bediüzzaman’a göre kuralları da çiğnemeden pekâlâ dersler yapılabilir

Coronavirüs salgınıyla meydana gelen olağanüstü durum ve hassisiyetten umumi, ev veya müzakereli derslerimizi gözden geçirme mecburiyeti hasıl oldu; dünyada olduğu gibi…
Bu vakıa karşısında “hissi tepkiler”le hareket edemeyiz. Üstadımızın Kur’an ve Sünnet-i Seniyye’den çıkardığı ölçü, prensip ve hizmet metotlarına göre hareket etmeliyiz. Önce durum tesbiti yapmalı:

Coronavirüs sinsi ve hızlı yayılan bir salgındır. Mutlaka tedbirlerimizi almalıyız. Bunun başında karantina gelir. Sadece ellerden değil, havadan, yani, gözlerden de bulaşıyor. Ortaya çıkışı, yani anlaşılması birkaç hafta alıyor. Bu zaman zarfında kaç kişiye bulaşacağı belli değil. Ve Allah muhafaza, dolaylı olarak kimlerin ölümüne sebebiyet vereceğimizi bilemeyiz! Dolayısıyla meşveret ederek derslerimizi yeni duruma göre düzenlemeliyiz. Topluca bir arada bulunamayız. Derse gelen gençler sağlıklı olabilir. Bu hastalığı rahatlıkla atlatabilir de. Ama, yaşlı akrabaları ve çevreleriyle temas halindedirler. Bunlar “hazık, uzman, mütedeyyin” müdakkik, samimi Nur Talebesi doktorların ortak ve kesin tesbitleridir.

Bu arada resmi kuralları çiğneyenlere ise, 11 aydan 2 seneye kadar cezai müeyyideler uygulanacağı bir genelge ile kamuoyuna ilan edilmiştir. Gayet tabii ki biz, resmiyete göre değil, Üstadımıza göre hareket ederiz.

Ona göre genel kurallardan birisi şudur: “Hem de nazar-ı dikkate almak lâzımdır ki: Kim birşeyde çok tevaggul etse, galiben başkasında gabîleşmesine sebebiyet verir. Bu sırra binaendir ki, maddiyatta tevaggul eden, mâneviyatta gabileşir ve sathî olur. Bu noktaya nazaran, maddiyatta mahareti olanın mâneviyatta hükmü hüccet olmasına sebep olmadığı gibi, çok defa sözü dahi şâyân-ı istimâ değildir.”1

Ve keza, “hazık ve mütedeyyin Nur Talebesi doktorların” değerlendirmelerini dikkate almamız gerekir:

“Hâzık, mütedeyyin hekimlerin tavsiyelerini tutmak, ehemmiyetli bir ilâçtır. Çünkü ekser hastalıklar sû-i istimâlâttan, perhizsizlikten ve israftan ve hatîattan ve sefahetten ve dikkatsizlikten geliyor. Mütedeyyin hekim, elbette meşru bir dairede nasihat eder ve vesâyâda bulunur. Sû-i istimâlâttan, israfattan men eder, teselli verir. Hasta o vesâyâ ve o teselliye itimad edip hastalığı hafifleşir; sıkıntı yerinden bir ferahlık verir.”2 Yalnız, sebeplere uyacağız diye aşırılıklara gidilemez; “havf ile reca” dengesi gözetilmeli. Ki, Üstadımız ders ve ölçüsünü şöyle veriyor:

“Cenâb-ı Hak havf damarını hıfz-ı hayat için vermiş, hayatı tahrip için değil. Ve hayatı ağır ve müşkül ve elîm ve azap yapmak için vermemiştir. Havf iki, üç, dört ihtimalden bir olsa, hattâ beş altı ihtimalden bir olsa, ihtiyatkârâne bir havf meşru olabilir. Fakat yirmi, otuz, kırk ihtimalden bir ihtimalle havf etmek evhamdır, hayatı azâba çevirir.”3

Ve ayrıca, “Muhakkak maslahat, mevhum mazarrata feda edilmez.” der.4 O halde, “hazık ve mütedeyyin hekimleri dinleyip, sebeplere müracaat” ve bu arada, dengeyi nasıl sağlayacağız?

Derslerimizi kesinlikle iptal edemeyiz; dershanelerimizi de kapatamayız.
Zira, “Risale-i Nur benim değil, Kur’ân’ın malıdır; Kur’ân’ın feyzinden gelmiştir. Hiçbir kuvvet onu Anadolu’nun sinesinden koparıp atamayacaktır. Risale-i Nur Kur’ân’a bağlıdır; Kur’ân ise Arş-ı Âzamla bağlanmıştır. Kimin haddi var ki, onu oradan söküp atsın?”5

Şu halde nasıl bir formül uygulamalıyız? Üstadımıza göre teknik, teknoloji, yani keşifler de beşere ilham yoluyla hediye edilmişlerdir ve İlahî birer nimettirler. Onların şükrü, onları istihdam etmekle mümkündür. Şöyle ki:

Birinci ve ikinci dersleri yapacak olanlar, yanlarına bir veya üç gönüllü daha alarak ve azami derecede tedbirlere riayet ederek dershaneye giderler, derslerini okurlar. Telefonla sesli veya bilgisayardan görüntülü olarak naklederler. Biz de bulunduğumuz mekanlardan dinleriz.

Veya şu teknikler de kullanılabilir:

Bildiğiniz gibi, ortak katılımlı, Skype (10 kişi), Zoom (100 kişi), Hangouts meet (100 kişi). Bu programlardan canlı yayın yapılabiliyor.

Veyahut, facebook live, periscope, ınstagram canlı veya paket yayın ile dersleri evden takip etmek mümkün.

Ki, Üstadımız bu yolu apaçık zikredip yolunu gösteriyor: Hava unsurunun yüksek ve ehemmiyetli bir vazifesi “Güzel sözler O’na yükselir.”6 âyetinin sırrıyla güzel ve mânidar ve imanî ve hakikatli kelimelerin kalem-i kaderin istinsahıyla ve izn-i İlâhî ile intişar etmesiyle, bütün küre-i havadaki melâike ve ruhanîlere işittirmek ve Arş-ı Âzam tarafına sevk etmek için, kudret-i İlâhî kaleminin mütebeddil bir sayfası olmaktır.

Madem havanın kudsî vazifesinin, hikmet-i hilkatinin en mühimmi budur. Ve rûy-i zemini radyolar vasıtasıyla bir tek menzil hükmüne getirip nev-i beşere pek büyük bir nimet-i İlâhiye olmaktır. Elbette ve elbette, beşer, bu pek büyük nimete karşı bir umumî şükür olarak o radyoları herşeyden evvel kelimat-ı tayyibe olan kelâmullahın, başta Kur’ân-ı Hakîm ve hakikatleri ve imanın ve güzel ahlâkların dersleri ve beşerin lüzumlu ve zarurî menfaatlerine dair kelimatları olmalı ki, o nimete şükür olsun. Yoksa nimet böyle şükür görmezse, beşere zararlı düşer.7

Buna başka açılımlar da getirir: “Şu Risale bir meclis-i nuranîdir ki, Kur’ân’ın şu münevver, mübarek şakirtleri, içinde birbiriyle mânen müzakere ve müdavele-i efkâr ediyorlar. Ve yüksek bir medrese salonudur ki, Kur’ân’ın şakirtleri onda herbiri aldığı dersi arkadaşlarına söylüyor. Ve Kur’ân-ı Mucizü’l-Beyânın hazine-i kudsiyesinin sandukçaları olan Risalelerin satıcı ve dellâllarına muhteşem ve müzeyyen bir dükkân ve bir menzildir. Herbiri aldığı kıymettar mücevheratı birbirine ve müşterilerine orada gösteriyor.”8

İşte, bu mezkür teşhis ve tesbitler çerçevesinde derslerimizi yapabiliriz.

Dipnotlar:

1- Muhakemat, s. 15.
2- Lem’alar, s. 219., Hastalar Risalesi, 20. Deva
3- Mektubat, Yeni Asya Neşriyat, s. 404.
4- Mektubat, s. 459.
5- Emirdağ Lâhikâsı, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 1999, s. 384.
6-Fâtır Sûresi: 35:10.
7- Emirdağ Lâhikası, s. 307.
8- Barla Lâhikâsı, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 1999, s. 54.